

Leilo!

O Pani mego serca, której imię noc oznacza!

Ty, co znalazłaś miejsce dla biednego tułacza!

Gdym Cię zobaczył, zaszła wielka zmiana w mej duszy.

Jesteś jak woda dla kwiatu podczas suszy!

Kiedys, gdy stałem na pustyni a nie widziałem słońca,

Mimo to w tym skwarze dusilem się z gorąca.

I choć ptaki krążyły tuż nad moją głową,

Nie mogły mnie zachwycać ni śpiewem, ni swą mową.

Myślałem już wtedy, że bez celu w życiu chodzę,

Gdy jak czarna róża rozkwitłaś na mej drodze!

I uwiodłaś mnie swym słowem, wdziękiem, spojrzeniem!

Mógłbym wiecznie zachwycać się twego głosu brzmieniem!

W twych oczach jak noc ciemnych, piękne gwiazdy świecą.

By je choć raz zobaczyć, wszystkie kwiaty się zlecają.

I nie będzie choć jednego, co by nie był dla Ciebie!

Lecz choć kwiaty piękne, ja pomogę w potrzebie!

Zniszczę całą złość, nienawiść, podłość, wszelkie odrazy.

Wszystkie mury, zamki, wieże, rzeki, głązy!

Mogę zrobić wszystko! Namalować Cię na niebie!

Nie mogę tylko jednego. Przestać kochać Ciebie!

Giaur

Kaja Wiese,

Publiczne Gimnazjum nr 7 im. Jana Pawła II w Wałbrzychu